

Molnár Tibor eredeti foglalkozását tekintve mezőgazdasági mérnök, de a délvidéki tudományos életben nem ekként jegyzik nevét. 1991 óta a Zentai Városi Levéltár levéltárosa, később igazgatóhelyettese. Akik ismerik munkásságát, tudják, hogy Zenta Város ezen intézményének egyik legértékesebb tagja, szakmai szempontból szinte ő hordozta vállán ezt a délvidéki magyar élet története szempontjából is fontos közgyűjteményt. Érdeklődése fokozatosan fordult szűkebb páttriájának, a délvidéki Tisza-mente történelmének kutatása felé. Számos helytörténeti munka szerzője, társszerzője, konferenciák állandó résztvevője, vagy szervezője. Ahogy a történészek általában, úgy Molnár Tibor is „szakosodott”, mégpedig az I. és II. világháborús veszteségkutatás felé, amelynek immár hosszú ideje professzionális képviselője. Tanulmányok, könyvek sora jelzi tudományos feltáró munkásságát, s azt az elköteleződést, amellyel emléket akar állítani a XX. századi harctereken hősi halált halt dél-bácskai embereknek, legyen az magyar, szerb, vagy német. E tevékenységen kívül azonban fontos megemlítenem pozitív emberi tulajdonságait: a kollégák iránt mindenkor segítőkész odaadását, szakmai alázatát. A tudománnyal foglalkozó embert (is) igazán ezek a vonások teszik teljessé, hitelessé, s Molnár Tibor közéjük tartozik.

Budapest, 2015. december 1.

Illésfalvi Péter hadtörténész
HM Társadalmi Kapcsolatok Hivatal
Háborús Kegyeleti Igazgatóság
igazgató